



## Cha Linh Hướng

LM Phêrô Bùi Quang Tuấn

## Văn Phòng Điều Hành

### Trưởng Văn Phòng

Teresa Hoàng Khổng Thiêng  
972-231-4084

### Điều Hợp Viên Trường Lãnh Đạo

Giuse Vũ Minh Hoàng  
972-964-2868

## Trưởng Liên Nhóm ĐMHCG

Lucia Nguyễn Đặng Thư Thư  
972-496-8479

### Thư Ký Giuse Võ Tích

**Khởi Tiên**  
Giuse Nguyễn Quang Minh

**Khởi Ba Ngày**  
Dominico Bùi Quang Huân

**Khởi Hậu**  
Lucia Hà Khanh

**Thủ Quỹ**  
Maria Lý Thị Thơ

**Khởi Giờ Tông Đồ**  
Maria Vũ Nhung

**Khởi Truyền Thông**  
Phaolô Trần Bá Lộc  
972-934-2023

**Ban Biên Tập**  
Anna Nguyễn Khanh  
972-514-5174  
BTU.Dallas@yahoo.com  
<http://www.cursillodallas.com>

## Thư Linh Hướng

Quý bạn Cursillitas thân mến,

Hồi xưa lúc mới vào nhà tập của Nhà Dòng tôi được nghe câu chuyện thể này, không biết thực hư ra sao: có cha thừa sai ngoại quốc kia đi về một vùng quê truyền giáo. Sau bao nhiêu tuần lễ vất vả giảng Lời Chúa cho một vùng toàn là dân ngoại, cuối cùng cũng có một ông cụ đang trên giường hấp hối, sẵn sàng chịu phép rửa tội. Và rồi không lâu sau thì ông chết. Cha trở về Nhà Dòng, hân hoan lắm vì nghĩ mình đã cứu được một linh hồn. Không uống công!

Một thời gian sau, cha trở lại ngôi làng đó, cũng giảng dạy và rồi những giờ rảnh cha đi thăm người này người kia. Người ta đưa cha đến nhà của ông cụ đã theo đạo để thăm bà cụ và con cháu. Gặp bà cụ cũng gần đất xa trời lắm rồi nên cha cố tây khuyên bảo bà: “Bà cũng sắp chết rồi, thôi thì theo đạo đi, rửa tội đi, mai một chết còn lên sum họp với ông ở trên thiên đàng.” Nghe thế, bà hoảng quá, vái cha mấy cái: “Cám ơn cha. Cha thì tốt đó nhưng cha không biết chớ hồi xưa tôi khổ với ông lắm. Bây giờ lên thiên đàng lại phải ở với ông nữa thì thôi tôi không lên đâu.”

Nghe chuyện, bạn cảm thấy thế nào? Phải chăng con người hôm nay cũng không tha thiết gì với sự sống mai sau? Phải chăng một cách nào đó người ta cho rằng: chẳng biết có sự sống mai sau không, chi bằng lo tìm thiên đàng cho sự sống hôm nay cái đã? Hay thiên đàng là một bánh vẽ mà tôn giáo lấy để như các tín hữu của mình?

Bởi vì không ai có kinh nghiệm sống trên thiên đàng, nên lắm khi có những khái niệm về thiên đàng rất ngô nghê. Lúc nhỏ thích đá dế, nên nghĩ nếu trên thiên đàng mà không có dế than, dế lừa, dế cò thì vô vị lắm. Bây giờ lớn rồi chẳng ham đá dế, may ra chỉ thích có dế chiên giòn.

Người Saducêo tưởng rằng thiên đàng là nơi người ta sống lại để tiếp tục cuộc sống như ở trần gian, tức là cũng lấy vợ, lấy chồng, sinh con.

Người Da đô chuyên về săn bắn, nên khái niệm

của họ về thiên đàng là nơi đi săn rất vui thú.

Người Vikings, bản chất là những chiến binh nên họ nghĩ rằng cõi Valhalla hay niết bàn hay thiên đàng là nơi mà họ sẽ đánh nhau cả ngày, đến tối người chết sống lại, người bị thương được lành, mọi người ăn tiệc và uống rượu bằng những cái đầu lâu của những kẻ bị họ chinh phục.

Người theo Mohamet vốn là dân sa mạc, không biết đến xa hoa phú quý nên thiên đàng là chốn đầy đầy những sung sướng cho giác quan. Thế nên một trong những phần thưởng cao nhất dành cho các bậc tử đạo của đạo Hồi là sẽ được 7 cô gái thật đẹp làm vợ. Thành ra có lần báo chí bên Châu Âu báo động cho quân khủng bố rằng: Alla không còn đủ các cô gái đẹp để thưởng nữa, đừng có tự sát nữa.

Con người luôn có khuynh hướng tưởng tượng ra những “thiên đàng” thỏa thích cho mình. Đối với bạn, thiên đàng sẽ như thế nào?

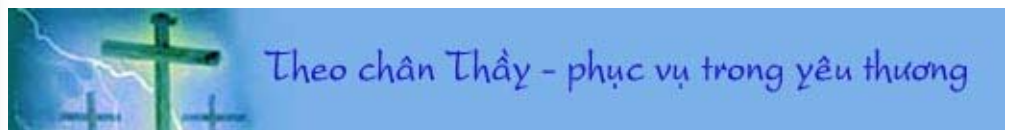
Về sự sống mai sau, Chúa Giêsu đã hé mở cho con người biết một chút: người ta không phải sống theo luật tự nhiên này nữa, sống như các thiên thần. Không chết nên không cần phải truyền sinh, không cần lấy vợ lấy chồng, không còn chuyện ghen tương, tranh giành, hận thù, đau khổ.

Thánh Phaolô khẳng định trong thư của Ngài rằng: “Điều mà mắt chẳng hề thấy, tai chẳng hề nghe, và lòng người không nhận biết, những điều mà Thiên Chúa dành sẵn cho những kẻ yêu mến Ngài” (1Cor 2: 9).

Thử hỏi bạn ước mơ thiên đàng của mình thế nào? Bạn có ước mơ yêu mến Thiên Chúa hết lòng để những gì tuyệt vời quá điều có thể nghĩ ra sẽ dành sẵn cho ta là kẻ yêu mến Ngài chẳng? Bạn có nghĩ rằng “sống ngày thứ tư” còn là sống chứng tá cho thiên đàng mai sau, nhưng đang chớm nở nơi trần thế này không?

De colores!

Lm. Bùi Quang Tuấn, CSSR





## NHÓM: NHẬN THỨC & SINH HOẠT

Các cơ cấu tổ chức của PT Cursillo, Nhóm được coi như đơn vị nòng cốt, tiếp cận với môi trường xã hội, thực thi mục tiêu

PT đã hoạch định để hoàn thành sứ mạng thánh hóa thế giới. Hiện nay PT Cursillo hầu như đã có mặt ở khắp mọi quốc gia trên hoàn vũ, gồm đủ mọi chủng tộc, nói đủ mọi thứ ngôn ngữ. Chỉ riêng tại Hoa Kỳ, các Giáo Phận đều có PT Cursillo. Là cơ cấu cuối cùng, nhưng lại nắm giữ phần sinh hoạt chính yếu, đó là hoạt động của các Nhóm. Để thấy tầm quan trọng trong sách lược của PT, ta thử hình dung Nhóm như là những “chấm sáng” có mặt đều khắp trên mọi nơi, nếu những “chấm sáng” này cứ mỗi ngày một lan tỏa, thì một ngày nào đó mặt đất sẽ tràn đầy ánh sáng.

Vậy Nhóm là gì? Nhóm là một cộng đồng những người tìm đến với nhau được liên kết khăng khít bởi tình bằng hữu, và có chung một ý hướng, một lý tưởng hoạt động. Tuy nhiên Nhóm phải là một cái gì cụ thể, chứ không phải chỉ là những cái có tính cách hình thức.

Để thâm định lại cách thức sinh hoạt Nhóm và đánh giá đúng mức những hiện trạng của Nhóm, nhìn lại các hoạt động của Liên Nhóm ĐMHC trong mấy năm qua, chúng ta nhận ra một số các vấn đề thực tế sau:

**\*Chưa nhận thức đúng về Nhóm:** Có lẽ còn một số anh chị em chưa nhận thức thấu đáo về Nhóm và tầm quan trọng của Nhóm trong đời sống ngày thứ tư của người Cursillista, nên coi nhẹ các buổi sinh hoạt Nhóm, hoặc không thấy hứng khởi mỗi khi đi hội Nhóm, nhất là chưa tìm thấy tình thân thiết giữa các anh chị em trong nhóm với nhau. Từ tình trạng này làm cho Nhóm thiếu hẳn sự tin cậy lẫn nhau và giúp nhau nên thánh. Nếu chúng ta tạo được một tình bạn thực sự, và liên kết với nhau trong công tác tông đồ, thì mỗi kỳ họp Nhóm chúng ta rất mong mỏi được gặp lại nhau để chia sẻ những gì đã xảy ra trong đời sống của mình trong tuần hay tháng qua.

**\*Không thống nhất về sinh hoạt hội Nhóm:** Phải công nhận rằng, cách thức sinh hoạt Nhóm chưa đồng nhất, mỗi nhóm tùy theo ý kiến của mình mà hình thành chương trình Hội Nhóm. Có Nhóm đọc Kinh Thánh trước khi chia sẻ, có nhóm dùng nội dung một đoạn Kinh Thánh làm đề tài chia sẻ. Đàng khác cũng còn có một số nhóm viên không biết chia sẻ thế nào, và chia sẻ những gì! Lại còn có anh chị em hiểu lầm về chia sẻ, nghĩ rằng

chia sẻ là đem đời tư của mình ra để nói cho mọi người nghe. Vậy thì hội Nhóm đúng nhất phải căn cứ vào tài liệu hướng dẫn nào để hình thành chương trình Hội Nhóm? Xin thưa: có hai nguồn tài liệu a. Chương VII Hậu Cursillo về Hội Nhóm (sách Những Tư Tưởng Nền Tảng) và b. Mỗi chúng ta trong lễ bế giảng (closing) Khóa Cursillo, đều nhận được một Tờ Cam Kết hay Sự Vụ Lệnh trong đó quy định rõ ràng về “*Cảm Nang Hội Nhóm*.” Đề nghị các Nhóm nên dùng mẫu này vừa đơn giản và đúng nhất. Ngoài ra, có một vài sự kiện cũng cần phải được nêu ra đây, đó là các Trưởng Nhóm đã không tham gia sinh hoạt trong Trường Lãnh Đạo, nên không có sự liên hệ mật thiết thường xuyên giữa Trường Nhóm với Khối Hậu, Văn Phòng Điều Hành, và Trường Lãnh Đạo. Tình trạng này mong sẽ được xem xét và chấn chỉnh để tạo tinh thần thân ái và gắn bó trong toàn bộ cơ cấu của PT.

**\*Chưa có kế hoạch tông đồ trong Hội Nhóm:** Hội Nhóm để chúng ta gặp gỡ nhau, khuyến khích nâng đỡ nhau, giúp nhau hoán cải để sống đời sống người Kitô hữu trưởng thành. Hội Nhóm đích thực là biết chia sẻ ba tiến trình căn bản: chia sẻ đời sống thiêng liêng (sùng đạo,) chia sẻ sự hiểu biết về PT, Giáo Hội, và Chúa Kitô (học đạo,) đặc biệt là chia sẻ nỗ lực đưa Đưa Đức Kitô vào trong mọi cơ cấu xã hội (hành đạo.) Trong hội Nhóm hiện nay, có lẽ chúng ta thường chia sẻ về sùng đạo và học đạo nhiều hơn, rất hiếm có những chia sẻ về những hoạt động hành đạo, bởi vì trong buổi hội Nhóm, các Nhóm rất ít khi hoạch định công tác tông đồ cho Nhóm của mình, cũng vì lý do này mà trong buổi sinh hoạt Nhóm chúng ta không có được những chia sẻ đánh động, gương mẫu. Đàng khác một số anh chị chú trọng công tác thăm viếng người già, thăm nom người bệnh tật v.v... nhưng PT còn hướng đến các mục tiêu khác là mỗi chúng ta phải cải hóa con người xung quanh chúng ta, trong môi trường gia đình, hàng xóm, sở làm, bằng gương sống chứng nhân và tinh thần phục vụ yêu thương. Do đó, mỗi kỳ họp Nhóm, trước khi kết thúc các Nhóm nên đề ra các công tác tông đồ môi trường cho anh chị em trong Nhóm, để họ nỗ lực thực hiện công tác này trong môi trường sống của mỗi người. Đã đến lúc chúng ta phải chuyển hướng tư tưởng, có nghĩa là chúng ta phải trở nên những *Nhóm Kitô Hữu Hành Động*.

BQH

# Xin Chúa cho con ba chứng bệnh...



Kính thưa Cha và quý anh chị em,

Con là Micae Nguyễn K. Phú, khoá 582/Houston/2009.

Cách đây mấy ngày chị Trưởng Khối Hậu của Liên Nhóm có email và nhắn là ngày Ultreya tới muốn mời em lên chia sẻ chứng nhân. Thực sự mà nói, em lo lắm. Mình còn mới quá, có quá nhiều điều cần phải học hỏi thêm, có gì đâu mà chia sẻ. Tuy nghĩ thế nhưng sau khi cầu nguyện em đã nhận lời. Để mở đầu cho đề tài chia sẻ hôm nay em xin mượn hai câu trong bài Tết Nghèo của nhà thơ Trần Tế Xương:

*“Anh em đừng tưởng Tết tôi nghèo, Tiền bạc trong kho chứa linh tiêu.”*

Cái nghèo ông Tế Xương nói đến là nghèo vật chất nhưng ở đây em muốn nhắc đến cái nghèo khác, đó là cái nghèo Đức Ái, nghèo Đức Yêu Thương. Em xin được trích dẫn một đoạn Tin Mừng của thánh Matthew *“Anh phải yêu mến Chúa hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn. Đó là điều răn quan trọng nhất. Còn điều thứ hai, cũng giống điều răn ấy là anh phải yêu người thân cận như chính mình”* (Mt 22, 37-39). Chúa đã dạy chúng ta như thế. Biết là như thế nhưng... làm được mới là khó. Yêu Chúa thì dễ hơn là yêu người, đặc biệt là phải yêu thương “cái đũa” mà mình không thích thì còn khó hơn nhiều. Theo em nghĩ, mỗi người chúng ta khi là con cái Chúa, tâm hồn chúng ta đã thành những “con dao sắc,” nhưng rồi thời gian và tội lỗi đã làm con dao ấy trở nên “cùn.” Bởi vậy, em nghĩ là mình phải mài cho nó được sắc bén trở lại.

Khoá Ba Ngày đã mài dũa “con dao tâm hồn em” được sắc bén hơn. Thế nhưng tội lỗi, yếu đuối của em lại làm cho nó “cùn” đi. Bởi vậy để giữ “con dao tâm hồn” luôn sắc bén, em nhất định phải... “mài dao” mỗi ngày, mỗi tuần và... suốt đời. Mài ở đây là chấn chỉnh sửa đổi, tập yêu thương chứ không phải là “mài dao dạy vợ” đâu nhé! J

Em tìm được một nơi rất tốt để “mài” đó là ở... Hội Quán! Không phải HQ có những “ổ kiến lửa,” hay có điều gì xấu nhưng vì ở đây là nơi mình phục vụ nên tật xấu của mình rất dễ “lộ” ra. Chính vì thế, HQ là môi trường rất tốt để mình rèn luyện Đức Ái.

Có một lần, em đi ngang qua một phòng họp, nhìn thấy các anh chị Legio Maria đang quì cầu nguyện, em chợt nhận ra một điều mà trước giờ em chưa bao giờ nghĩ ra. Hồi nào đến giờ, em cứ xin Chúa “thay dạ đổi lòng” mấy “cái đũa” mà em không thích để “chúng nó” quay ra thích em. Nhưng bây giờ - tạ ơn Chúa em đã thấu hiểu - là em chỉ nên cầu nguyện xin Chúa cho em được yêu thương anh em hơn. Qua đó em khám phá ra là “đi phục vụ tức là đi làm giàu thêm Đức Ái.” Em cảm thấy hân hoan hơn và làm việc hăng hái hơn. Mỗi khi gặp chuyện “rắc rối” thì em lại cầu xin cùng Chúa cho em được mắc ba chứng bệnh: “cận thị,” “ho nặng,” và “lãng tai.” Vì sao? Vì “cận thị” để em không nhìn thấy điều Chúa không muốn cho em thấy; “ho nặng” để em không mở miệng ra nói xấu, phê bình, chỉ trích anh em; và “lãng tai” để không nghe những gì Chúa không muốn em nghe.

Để kết thúc, xin phép nhà thơ Tiêu Sa và thi sĩ Quang Huấn, để tặng quý anh chị bài thơ “con cóc”

## **Lớn nhỏ ..... Nhỏ lớn**

*Giáo xứ em là một giáo xứ lớn.*

*Trong giáo xứ lớn đó, có những căn nhà nhỏ.*

*Trong những căn nhà nhỏ, có những bà vợ lớn.*

*Những bà vợ lớn đó có một đàn con nhỏ*

*Trong một đàn con nhỏ đó có những ước mơ lớn.*

*Những ước mơ lớn nằm trong những trái tim nhỏ.*

*Trong những trái tim nhỏ đó có những tình yêu thương lớn.*

*Và những tình yêu thương lớn sẽ luôn luôn không nhỏ.*

**De Colores!**

**N.K.P**

Thơ vui

# Miếng Da Bò

Tôi yêu miếng da bò  
Nó vừa bằng miệng chiếc tô nạm vè  
Mặt ngoài màu nó vàng khè  
Ghi ngày dự Khóa và đề họ tên  
Mặt sau vừa nhám vừa đen  
Lơ thơ chữ ký bạn quen thân tình  
Mới đầu sao thấy dị hình  
Miếng da bò chẳng đẹp xinh chút nào  
Hộp hành cứ phải mang theo  
Mười lần quên chín không đeo bên người  
Có ai hỏi, nhe răng cười  
Sắp đi có nhớ mà rồi lại quên  
Tháng năm lặng lẽ trôi êm  
Lâu ngày chày tháng da thêm đổi màu  
Từ vàng khè sang nâu nâu  
Thời gian khiến nó thành màu đen thui  
Mặt da phủ lớp bóng ngời  
Làm mờ tên tuổi của người đang mang  
Càng đen giá trị càng tăng  
Càng đen càng chứng tỏ rằng 'thâm niên'  
Bây giờ nhìn nó đã quen  
Làm ta yêu cái màu đen cũ xì  
Đeo vô không thấy dị kì  
Không đeo thấy thiếu vật chi thân tình.

**Quang Huấn**



## Một cảm nghiệm bên lễ Khóa Nam (582)

**BBT:** Trong giai đoạn học hỏi để chuẩn bị tổ chức Khóa 3-Ngày, Ban Biên Tập BTU xin được đăng lại tâm tình chia sẻ của hai Trợ Tá các Khóa 581 và 582 năm vừa qua.

Tôi trở lại Saint Paul Center lần này sau gần hai năm (vì năm trước Houston không mở Khóa.) Quang cảnh trung tâm không thay đổi gì mấy, có chăng là mái tóc của những anh chị tôi quen đã có nhiều sợi bạc hơn trước. Mà chừng như tôi cũng vậy, sau hai năm cũng chừng chạc hẳn ra. Thời gian đi nhanh thật! Nhóm Dallas đến trung tâm khoảng 4:25pm. Tôi với tâm trạng bồi hồi, buồn thương nhớ lẫn lộn. Tháng 10 năm 2005, lần đầu tiên khi đặt chân đến đây, tôi cảm thấy hơi thất vọng khi biết phải ở lại trung tâm cũ kỹ này ba ngày. Sự cũ kỹ đó, sau khi dự khóa và mãi cho đến bây giờ, vẫn là điều làm cho tôi lưu luyến và thương nhớ nhiều nhất. Tôi thương Thầy của mình ở một nơi đơn sơ quá, nhưng thường những gì đơn sơ mới quý và đáng nhớ. Gặp lại các anh Cursillistas đang khi bước vội đến nhà nguyện để dự lễ mở khóa, một cái bắt tay vội vàng nhưng lòng thấy vui và gần gũi làm sao. Con chào Thầy Chí Thánh! Cảm tạ Thầy, con đã đến kịp giờ tham dự lễ mở khóa. Nhìn quanh, nhiều anh chị đang cố gắng tập trung để dâng lễ cho sốt sáng nhưng trên mặt vẫn hiện rõ vẻ lo âu, có lẽ vì vội vã đến đây hay vì còn quá nhiều chuyện phải lo chuẩn bị cho khóa. Xin dâng lên Thầy tất cả những lo âu của các anh chị Cursillistas chung quanh con, đó là những hy sinh, những lao công khó nhọc của chúng con. Tự nhiên tôi chảy nước mắt. Vâng! Tôi thấy thương quá, thương những con người tất bật, chạy đua với cuộc sống nhưng vẫn biết dành thời gian cho Thầy và cho người khác. Tôi tiếp tục khóc như một đứa trẻ lâu ngày không được gặp mẹ nó. Tôi khóc để trút đi khỏi lòng mình những việc còn dang dở ở nhà, ở sở làm, nơi vùng trời Dallas. Tôi khóc vì mừng sẽ ở lại với Thầy và với anh em ba ngày sắp tới. Sau thánh lễ chiều Thứ Năm, khóa học được mở đầu và diễn tiến tốt đẹp như sự mong đợi của BDH. Đây là lần thứ ba tôi đi Trợ Tá nhưng nghe lại những bài nguyện gẫm, rollos vẫn thấy khá mới lạ, có thể vì người nói thay đổi ý tưởng đôi chút nhưng cũng có thể vì tôi đã quên khá nhiều những điều mà tôi cho rằng đã được học qua. Ngoài việc được nhìn thấy những hoán cải do tác động của ơn Chúa nơi các khóa sinh tôi có một cảm

nghiệm bên lễ của khóa 582 lần này. Tuy là cảm nghiệm bên lễ nhưng lại là điều rất cốt lõi mà tôi đã học được. Nhóm Dallas chúng tôi hầu hết được xếp làm việc trong Ban Học Tập (BHT) và Ban Phục Vụ (BPV). Nói chung, trợ tá Dallas làm việc chủ yếu trong phòng rollo, phục vụ văn nghệ trong phòng ăn, và hát trong các thánh lễ ở nhà nguyện. Như một sắp xếp sẵn, chúng tôi là những người có nhiều cơ hội tiếp xúc với khóa sinh, hay nói khác đi là được nhiều khóa sinh “biết đến.” Trong một chừng mực nào đó, sự hoán cải của khóa sinh có một liên hệ với những trợ tá “trực tiếp” này. Khóa sinh tỏ vẻ biết ơn vì sự phục vụ của chúng tôi, đôi lúc tôi cũng cho là mình đã “impact” một phần nào cho những thay đổi nơi họ. Những ý tưởng này rất dễ dẫn đến tình trạng cho là mình quan trọng. Điều tôi muốn chia sẻ là, để chuẩn bị cho khóa 3-Ngày, BDH khóa và rất nhiều anh chị đã phải vất vả suốt cả năm trời. Trong khóa thì ôi thôi trăm ngàn việc, từ hành chánh, điều hành, kỹ thuật, vật liệu, ẩm thực, etc... và biết bao nhiêu việc khác. Tất cả những khó nhọc đó, anh chị em Houston đã hy sinh gánh vác hết và thương yêu dành cho Dallas chúng tôi phần “tốt nhất.” “Tốt nhất” vì được hát ca tụng Chúa, được gần gũi, cận kề để nghe lời Chúa. “Tốt nhất” vì được khóa sinh “biết đến,” “nhìn thấy” gương dẫn thân hy sinh phục vụ. Tôi chia sẻ những điều này để cảm tạ, tri ân những gì quý anh chị Cursillistas Houston đã dành cho chúng tôi. Một điều tôi có thể mạnh dạn nói rằng, nếu không có sự đỡ nâng và lòng quảng đại của quý anh chị thì PT Dallas sẽ không có được những gì đang có. Qua cảm nghiệm trên, tôi càng biết ơn, kính trọng và quý mến vì quý anh chị - Những người đã nói và sống câu Kinh Thánh “*Người phải lớn lên, còn tôi phải lu mờ đi.*” Thật vậy, gương phục vụ âm thầm của quý anh chị đã làm cho Thầy lớn lên và chúng tôi đã thật sự nhận ra Thầy qua gương phục vụ yêu thương khiêm nhường của quý anh chị Cursillistas Houston.

**De Colores!**

**VTT**



## Tôi làm Trợ Tá

(Khóa Nữ 581 - Houston 2009)

Buổi sáng cầu nguyện dưới chân Đức Mẹ, nước mắt tôi đã hòa cùng với những giọt mưa Thu Dallas, cảm động vì những cái xiếc tay tin tưởng và vui mừng vì biết mình sẽ được cùng các chị lên đường...

Tôi trở lại Houston lần này với một tâm trạng nôn nao, mong đợi... như hai năm trước, khi đến Saint Paul Center làm khóa sinh. Giờ đây, tôi cũng vẫn... ngỡ ngàng vì là lần đầu tiên tôi được đi trợ tá cho Khóa cuối tuần. Nhóm Trợ Tá Dallas chúng tôi đến sớm, kịp vào Nhà Nguyện viếng Thầy Chí Thánh trước giờ lễ mở Khóa. Tôi gặp lại nhiều khuôn mặt thân quen đến từ Austin, Oklahoma, San Antonio, Port Arthur, Alabama, và tại Houston nữa. Lòng rộn rã vui...

Tôi thực sự chờ mong đến giờ tĩnh tâm tối Thứ Năm, một sự lắng đọng cần thiết chuẩn bị cho hành trình tìm gặp chính mình, gặp Thầy, và gặp anh chị em. Những bước chân thật nhẹ, những nụ cười thật dễ thương trao đổi trong hành lang... và thật nhiều thời gian chuyện trò riêng với Thầy. Nhóm chúng tôi được các anh chị Cursillistas Houston dành cho công việc trong Ban Học Tập [BHT] và Ban Phụng Vụ [BPV]. Tôi vui lắm vì biết mình sẽ có cơ hội không phải chỉ gặp gỡ các khóa sinh, mà qua sinh hoạt gần gũi với các chị, tôi lại được học hỏi thêm, thấm nhuần hơn những gì hai năm trước tôi đã được nghe. Hơn thế nữa, làm Trợ Tá bàn có lẽ tôi sẽ dễ dàng hòa mình với các khóa sinh. Nhìn những đôi mắt mở to kinh ngạc, những giọt lệ lặng lẽ rơi khi các chị được đọc Palanca của những Liên Nhóm bạn gọi đến cầu nguyện cho Khóa, những Palanca cá nhân - đến từ những anh chị em, đôi khi chưa quen biết - cảm nghiệm được những đổi thay thâm sâu tận đáy lòng... Tôi đã không cầm giữ được chính những giọt lệ của riêng tôi, những giọt nước mắt hạnh phúc...

Tạ ơn Thầy đã chọn con. Cảm ơn quý anh chị Cursillistas Houston đã dành để cho Nhóm Dallas, và cho tôi được dự phần trong tiến trình của Khóa Cursillo. Những buổi họp cuối ngày cho tôi một cái nhìn tổng quát, những gì gọi là "behind the scene," để tôi càng cảm phục quý anh chị Houston hơn. Những "trục trặc," dù nhỏ hay to, những trở ngại thiếu sót, những "dẫm" chân, ... nhất nhất đều được tỏ bày, cảm thông, nhường nhịn, và thứ tha... để cùng nhau chuẩn bị một ngày mới được toàn hảo hơn... Nhìn các anh chị làm việc, có đêm quá 2, 3 giờ sáng, những đôi mắt không dấu được nét mệt mỏi mà nụ cười vẫn rạng rỡ. Nghe Ban Hành Chánh vui tươi nhận thêm chỉ thị cho những công việc mới, cũng như âm thầm chăm sóc phòng vệ sinh; BPV ríu rít tập hát, tập vũ, trang hoàng, sắp xếp... Và nghe chị trưởng Ban Âm Thực "tường trình" bằng một câu hỏi thật dễ thương "Hôm nay có ai than phiền gì về thức ăn không?" Bất gặp các chị... ngủ thiếp đi trên sàn nhà giữa những công việc ngổn ngang để thấy thương các chị nhiều hơn, những người đã hy sinh tài năng, thời giờ, tâm trí, và cả tấm lòng cho tha nhân, vì danh Thầy... và lệ lại rơi...

Bài rollo tôi nói, nếu có phần nào được như ý Thầy, là nhờ lời kinh và cầu nguyện của tất cả mọi người, nhất là của các chị Trợ Tá trong suốt thời gian đó. Một lần nữa, tôi cảm nhận được sự hy sinh của những người anh chị em. Mắt tôi lại ướt... Tôi nghĩ các chị đã nhắc nhở tôi câu nói của Mẹ Térésa:

*"Nếu chúng ta cầu nguyện, chúng ta sẽ tin;  
nếu chúng ta tin, chúng ta sẽ yêu thương;  
nếu chúng ta yêu thương, chúng ta sẽ phục vụ."*

Những cảm nghĩ nhỏ nhỏ này, tôi xin ghi lại như một lời cảm ơn - đơn sơ nhưng rất chân thành - để tri ân tất cả quý anh chị - những tấm gương phục vụ khiêm nhu trong Tình Yêu Thầy.

De Colores!

ts



**[Cursillistas]:** *Hỏi Đáp* ơi, mình mới đi khóa năm rồi, còn mới tinh nóng hổi. Có lúc mình cũng muốn mon men đi tham dự TLD để học hỏi thêm về PT nhưng nghe hai chữ “Lãnh Đạo” mình thấy hơi ngán bởi vì mình thuộc loại “follower” chứ không phải “leader” nên ngại quá chưa dám đi. Theo mình hiểu thì TLD đào tạo người lãnh đạo cho PT, vậy theo H/Đ người lãnh đạo Cursillo phải cần có những ‘đức tính’ nào hay khả năng gì? Tính mình cẩn thận nên muốn biết trước cho chắc ăn, nếu mình không có những ‘đức tính’ hay khả năng đó thì nằm nhà bảo đảm hơn ☺ Cảm ơn H/Đ nhiều. Nặc Danh [ND].

**[Hỏi Đáp]:** Xin chào ND! Không biết bữa giờ ND có đi tham dự các buổi huấn luyện “Tổ Chức Khóa Ba Ngày” của hai anh Tân & Sứ từ Houston về giúp Liên Nhóm ĐMHCG hay không? Nếu đặt câu hỏi này với anh Tân thì chắc anh ấy sẽ trả lời dễ dàng hơn. Thôi H/Đ xin ráng vận dụng tất cả những gì H/Đ biết để trả lời ND nha. Vâng ND đã hiểu rất đúng khi nói thành viên của TLD được đào tạo để phục vụ PT, phục vụ anh chị em Cursillistas. Trước khi trả lời câu hỏi, H/Đ xin trấn an ND một điều là **TLD không hề đòi hỏi bất kỳ một điều kiện nào ở người muốn tham gia sinh hoạt TLD ngoại trừ lòng mong muốn được học hỏi thêm về PT.** Trong khuôn khổ hạn hẹp của một trang giấy H/Đ xin không đề cập đến ý nghĩa của hai chữ “lãnh đạo” mà chỉ xin đi thẳng vào câu hỏi về những ‘yếu tố’ mà người lãnh đạo Cursillo cần có.

Cursillo không đòi hỏi người lãnh đạo phải có địa vị, tài năng, uyên bác theo những căn bản thường thấy ở những người lãnh đạo trong xã hội. Tuy nhiên người lãnh đạo Cursillo cần phải có ba ‘đức tính’ sau đây:

- I. **Lòng nhiệt thành phục vụ PT cùng với tinh thần phó thác.** Lòng nhiệt thành hăng say mang lại sự hứng khởi và sức sống cho những anh chị em khác. Nhiệt thành mà thiếu lòng cậy trông phó thác sẽ dẫn đến sự tự cao khi thành công hoặc quá nản lòng khi gặp thất bại. Cố gắng làm hết sức mình phần còn lại xin hãy để Thầy lo liệu.
- II. **Biết xem công việc của PT là hồng ân chứ không phải là gánh nặng.** Lắm khi vì trách nhiệm người lãnh đạo phải gánh vác nhiều việc và không chừng những công việc ấy dần dà trở nên gánh nặng. Gánh nặng sẽ dẫn đến sự mệt mỏi, chán chường, thiếu bác ái. Ngược lại, khi xem công việc là hồng ân thì người lãnh đạo sẽ tìm thấy sinh khí, niềm vui và lòng biết ơn qua những công việc được giao phó.
- III. **Biết tìm kiếm, chuẩn bị những người lãnh đạo tiếp nối.** Giáo Hội của Chúa sẽ không tồn tại đến ngày hôm nay nếu không có những thế hệ tông đồ tiếp nối. Cũng vậy, người lãnh đạo Cursillo không chỉ nhắm vào những thành quả trong lúc đương thời nhưng phải biết chuẩn bị, tìm kiếm những người lãnh đạo cho tương lai. Đây không chỉ là một yếu tố căn bản nhưng là trách nhiệm hàng đầu của một người lãnh đạo hết mình vì PT.

Không biết ND còn đang đọc hay đã ngủ mất rồi? ☺ Nói tóm lại, người lãnh đạo không thể có ba ‘đức tính’ vừa trình bày trong một sớm một chiều nhưng cần phải đào luyện lâu ngày mới có được. Để bắt đầu cho tiến trình này xin mời ND hãy mạnh dạn tham gia sinh hoạt TLD. Với lòng nhiệt thành yêu mến PT, chắc chắn Chúa sẽ tuôn đổ muôn ơn để giúp ND trở thành người lãnh đạo, người tông đồ theo gương phục vụ khiêm nhu của Thầy Chí Thánh. H/Đ

*(Trả lời phỏng theo bài Tin Lý của cha Linh Hương)*

**\* Quý anh chị nếu có thắc mắc xin liên lạc với H/Đ theo email: [BTU.Dallas@yahoo.com](mailto:BTU.Dallas@yahoo.com) - Xin cảm ơn**



**Phân Ưu!**

✠ Apr 08, 2010: Được biết cụ bà Maria Phan Thị Minh, nhạc mẫu của chị Nguyễn Thị Ngọc thuộc nhóm Lucia đã được Chúa gọi về tại Anh Quốc, thọ 76 tuổi. Nguyên xin lòng thương xót Chúa cho linh hồn Maria sớm được hưởng Nhan Thánh Chúa và xin xoa dịu nỗi đau mắt người thân cho tang quyến.

✠ Apr 16, 2010: Nhận được tin Linh Mục Louis Maria Monfort Vũ Lâm, bào đệ của cha Linh Hướng Vũ Thành Houston/Galveston - cũng là anh em họ của bác Vũ Lượng thuộc nhóm PhaoLô I, được Chúa gọi về tại Lafayette, LA. Nguyên xin Thiên Chúa qua lời cầu bầu của Mẹ Maria cho linh hồn Louis sớm về Nước Trời. Xin thành kính phân ưu cùng cha Linh Hướng V. Thành, bác Lượng, cùng tang quyến vì sự ra đi đột ngột của cha. Giáo Hội mất đi một Linh Mục!

**Xin Tri Ân!!!**

Chương trình Huấn Luyện cho Khóa Cursillo gồm 4 buổi tại GX Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp do đại diện Miền 8 hướng dẫn đã kết thúc ngày 19/4 vừa qua. Xin chân thành cảm ơn quý anh chị Tân và Sử đã không quản ngại đường xá xa xôi, thì giờ, tiền của để giúp Liên Nhóm Dallas/Ft Worth hiểu rõ hơn về PT nói chung và cách thức tổ chức khóa. Nguyên xin Thầy Chí Thánh luôn gìn giữ quý anh hồn an xác mạnh để quý anh tiếp tục con đường phục vụ PT.



**Thông Báo**

May 20-23 : Khóa Ba Ngày Nữ (English) sẽ được tổ chức tại Ft. Worth. Hiện giờ có 3 ứng viên người Việt đã ghi danh. Hạn chót nộp đơn May 14, 2010. Xin lên website: <http://www.ftworthcursillo.org/> để biết thêm chi tiết. Xin quý anh chị làm Palanca cầu nguyện cho khóa được kết quả tốt đẹp như ý Thầy.

July 29- Aug 1: Đại Hội Cursillo Thường Niên Toàn Quốc Kỳ Thứ 20 sẽ được tổ chức tại Đại Học Dòng Tên Rockhurst University, Kansas City, Missouri, với vị diễn gia chính là cha David M. Knight. Lệ phí ghi danh là \$370 trước ngày 31-5-2010. Quý anh chị có thể ghi danh online qua website <http://www.cursillovietinusa.com>.

**Sinh Hoạt Cursillo Dallas**

\* Sinh hoạt hàng tháng tại GX ĐMHCG

- Thứ Hai, Cuối Tháng - **Trường Lãnh Đạo** - 7:00PM - 9:30PM
- Thứ Hai, Đầu Tháng - **Ultreya** - 8:00PM - 9:30PM

\* Xin quý anh chị nỗ lực làm palanca dâng Thầy Chí Thánh cầu nguyện đặc biệt cho các sinh hoạt của PT